

Jogában áll azonban az adózónak ezen kedvezmény helyett azt igényelni, hogy az átalakítási költségek 10%-a öt éven át évenként adójából levonassék. A kedvezmény ezen módjának választása esetén az adókedvezmény tartama öt évnél hosszabb nem lehet.

Aki a kedvezményt igénybe akarja venni, erre vonatkozó igényét megfelelően igazolva 8 nappal az átalakítási munkálatok megkezdése előtt, Budapesten a kerületi előljáróságnál, más városokban a városi tanácsnál, községekben pedig a községi előljáróságnál köteles bejelenteni.

Az átalakítási munkálatok befejezését legkésőbb 30 nap alatt ugyanezen hatóságnál írásban kell bejelenteni és az átalakítási költségeket eredeti számlákkal igazolni.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

A társulati adókules megállapítása szempontjából a saját tőkéhez számít az új részvényekért évközben befizetett összeg. (Közigazgatási Bíróság 15.072/1930. P. szám.) A részvénytársaság az 1926. évi október hó 27-én új részvényeket bocsátott ki, amelyeknek osztalékjogosultsága csak az 1927. évi január hó 1-én kezdődött. Az intézet az új részvényekért befizetett 83.000 P után az év végéig járó kamatkártalanítás fejében 10,519.200 papírkoronát vagyis 841 P 54 fillért fizetett ki az új részvényeseknek.

Panaszos sérelmesnek tartja, hogy ezt a rendes betétkamatnak megfelelő kamatterítést a mérlegszerű nyereséghez hozzáadták és megadóztatták, ellenben új részvényekért befizetett 83.000 P-t az adókules megállapítása során nem számították hozzá a saját tőkéjéhez, minek következtében 2214 P adóalap után 18% kules alkalmazásával állapították meg a társulati adót.

A bíróság panaszosnak a kamatok megadóztatása miatt emelt kifogását alaptalannak, ellenben a saját tőke összegének megállapítása és a 18% adókules alkalmazása miatt emelt kifogást alaposnak találta. Ugyanis a társulati adóról szóló hivatalos összeállítás 13. §-ának 12. pontjában foglalt rendelkezésnél fogva a részvények után kifizetett kamatot a mérlegszerű nyereséghez hozzá kellett adni. Ennek törvényessége nem vitatható. De éppen ez a rendelkezés jogalapot szolgáltat arra, hogy az új részvényekért évközben befizetett és a saját tőkéhez csatolt összeget, amely az évközben egy részében már dolgozott és az adóalapot is gyarapította, az adókules megállapítása során — saját tőke gya-

nánt — számításba vegyék.

Eszerint a saját tőke helyes összege 330.334 P 85 f., amelynek 10%-a 33.033 P 48 fillér. A II. fokon megállapított 26.995 P adóalap után tehát 16% adókulcs alkalmazásával 4319 P 20 f. társulati adó kirovásának van helye.

A forgalmi rabatt (engedmény) nem esik általános forgalmi adó alá. (Közigazgatási Bíróság 10.788/1929. P. szám.) A F. cég csatolt leveleiből az állapítható meg, hogy a panaszos a nevezett céggel oly szerződéses viszonyban állt, hogy ha a panaszos a cég áruiból havonta legalább 200.000.000 korona értékűt elárúsít, akkor a cég az eladott áruk árának 5%-át panaszosnak utólagos jóváírással, illetve az utóbb küldött áruk árából való levonással megtéríti. Ez az 5% tehát csakis árengedménynek tekinthető, amely árengedmény ugyan nem mindjárt az áruszállításnál adatott meg, de a fentebb ismertetett feltételek mellett már előre biztosított. És ez az 5% nem tekinthető a panaszos külön munkateljesítménye ellenértékének, mert panaszos azért külön munkát nem teljesített, mivel az, hogy panaszos a F. cégtől a saját számlájára megvett árukat netán nagyobb buzgalommal árusította, oly külön munkateljesítménynek, mely az általános forgalmi adó alapjául szolgálhatna, nem minősíthető.

Minélfogva a panasznak helyt adni és a megállapított általános forgalmi adó törlését elrendelni kellett.

A hitel- és kölcsönügyletekkel kapcsolatos jutalék, irásdíj, kosztkamat nem esik általános forgalmi adó alá; az inkasszódíj ellenben forgalmi adóköteles. (Közigazgatási Bíróság 9001/1928. P. szám.) A megtartott ellenőrzés rendjén, a hiánymegállapítás alapjául szolgáló felvett jegyzőkönyvben foglalt adatok szerint, a megtámadott határozat adózó céggel szemben jutalék, incasso, kezelési- és írárdíjszámla tételei után vetett ki forgalmi adót. Panaszos az adó törlését az 1921. évi XXXIX. t.-c. 37. §-ának 5. pontja alapján kéri.

A bíróság a panaszt nagy részében alaposnak találja. A hivatkozott jogszabály a hitel és kölcsönügyletekből, valamint a külföldi fizetési eszközök forgalmából származó bevételeket mentesíti a forgalmi adó alól. Az ehhez fűzött Utasítás 33. §-a kilátásba helyezte, hogy a részletes szabályozást külön rendelet fogja nyújtani, ez az intézkedés azonban mai napig sem bocsáttatott ki. A törvényes rendelkezések összevetéséből nyilvánvaló azonban, hogy a forgalmi adómentesség a hitel és kölcsönügyletek lebonyolításával kapcsolatos és nem terjed ki az áruszállítás és munkatelje-